

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקָּט מִכָּל סִפְרֵי הַזוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 102

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

0527651911 להפצה בחינם ולתרומות:

במעשה חרבן בית המקדש

(זוהר חדש ב איכה נד, ב)

ומיד הִלְכוּ כָּל־סָאֵרֵי אֶרֶץ
הַקְּדוֹשָׁה, וּמִצְאוּ אֹתָהּ
שְׁנַחֲרֵבָה, שְׂאִין נִשְׁמַע בָּהּ
קוֹל. נִכְנְסוּ לְמִקְדָּשׁ, וַרְאוּ
שְׁנַשְׂרָף. עָשׂוּ בּוֹ הַסֶּפֶד, עַד
שֶׁנִּשְׁמַע קוֹל מְרִירוֹת
הַבְּכִיָּה לְרוּם הַשָּׁמַיִם, וְכָל
הַמְּלֹאכִים הָעֲלִיּוֹנִים
בָּכּוּ עִמָּהֶם לְמַעַלָּה.

התעורר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּבָא אֲלֵיהֶם, וּמִצָּא
אוֹתָם מְמַרְרִים בְּקוֹל
בְּכִיָּה בְּתוֹךְ עֵפֶר
הַמִּקְדָּשׁ. אָמַר לָהֶם:
אֶהוּבֵי נַפְשֵׁי, מָה
אַתֶּם כָּאֵן? (ירמיה יא) "מָה
לִידִידֵי בְּבֵיתִי?"

קם אֲבָרְהָם הַזֶּקֶן בְּרֵאשׁוֹנָה,
אָמַר לְפָנָי רַבּוֹן הָעוֹלָם:
אֵתָּה יָדַעְתָּ שֶׁהֲלַכְתִּי
לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.
עָשָׂר פְּעָמִים נִסִּיתָ
אוֹתִי, וְעַמְדָתִי בְּכָל
אֵיפָה הֵם בְּנֵי? לֹא
שָׁמַעְתִּי קוֹל דְּבָרֵיהֶם
בְּאֶרֶץ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי
לְקַיֵּם אוֹתָם בָּהּ.

אמר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
אֵי אֲבָרְהָם אֶהוּבֵי נַפְשֵׁי,
(שם) "וּבִשְׂרָר קִדְשׁ
יַעֲבֹרוּ מֵעַלְיָךְ".
בְּטָלוּ מֵהֶם בְּרִית
הַקְּדוֹשׁ וְעַבְדוֹ לְעַבּוּדָה
זָרָה, וְעַל כֵּן הִתְגַּבֵּר
רַגְזֵי עֲלֵיהֶם, וּבִגְלָלָךְ
חִכִּיתִי לָהֶם כַּמָּה
פְּעָמִים, וְלֹא שָׁבוּ
לְפָנָי.

בין שְׁשָׁמַע אֲבָרְהָם
כֵּן, אָמַר: יִמְחוּ עַל
קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ כָּל
אוֹתָם חֲטָאֵיהֶם
בֵּין הָעַמִּים, עַד

רבי פְּנַחֵס פְּתַח, (ירמיה לא) "קוֹל
בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
תְמַרְוִרִים" וְגו'. בְּשַׁעַת
שְׁנַחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וְנִשְׂרָף, בָּא קוֹל וְהִתְעוֹרֵר
עַל קְבָרֵי הָאֲבוֹת הַרְּאִשׁוֹנִים,
וְאָמַר: אָבוֹת הַרְּאִשׁוֹנִים,
אַתֶּם יְדוּמִים בְּשָׁנָה,
וְאֵינְכֶם יוֹדְעִים עַל צַעַר
הָעוֹלָם. בְּנִיכֶם שָׁגְדַלְתֶּם
בְּצַעַר, וְהִכְנַסְתֶּם אוֹתָם
לְאִמּוֹנָה הַרְּבָה שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִנֵּה
מָתוּ, וְהִנֵּה נִהְרָגוּ,
וְהִנֵּה הִלְכוּ לְגָלוּת
בֵּין שׁוֹנְאֵיהֶם, יְדִיָּהֶם
מְהַדְקוֹת לְאַחֹר, מֵתִים
בְּרַעֲב, בְּתִיָּהֶם נִשְׂרָפוּ.
אֵיךְ הִרְחַמְתֶּם שְׁלֹכֶם?
אֵיךְ אִמּוֹנַתְכֶם? קוֹמוּ
הִתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם!

מיד הִתְעוֹרְרוּ הָאֲבוֹת
וְהָאֲמָהוּת וְהִלְכוּ אֶל מֹשֶׁה.
אָמְרוּ לוֹ: מֹשֶׁה הֲרוּעָה
הַנְּאֻמָּן, אֵיפֹה הַבָּנִים?
אֵיפֹה הַשְּׂאֲרָתְךָ אוֹתָם?
מִי הִתְעוֹרֵר מֹשֶׁה, וְהִלֵּךְ
עִמָּהֶם אֶל יְהוֹשֻׁעַ. אָמַר
לוֹ: בְּנֵי הָאֲבוֹת הִלְלוּ,
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִפְקִיד
אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עֲלֵיהֶם, וְהִשְׂאֲרָתִי אוֹתָם
בְּיָדְךָ, אֵיפֹה הֵם?

השיב יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר:
רַבְּנוּ מֹשֶׁה, בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה
הִשְׂאֲרָתִי אוֹתָם, וְחִלַּקְתִּי
לָהֶם הָאֶרֶץ עַל פִּי גוֹרֵל,
כְּמוֹ שְׁצוֹיַתְנִי, וְכָל־הַשְּׂאֲרָתִי
אִישׁ עַל נַחֲלָתוֹ וְעַל גּוֹרְלוֹ.

באותה השעה נשמע קול לרקיע ערבות, והזדעזעו מאתים אלך עולמות שהיו גנוזים מיום שנברא העולם, עד שנשמע אותו הקול לרום השמים. ומי הוא? זה הרקיע כעין הקרח הנורא, שהוא על גבי החיות.

עד שהתגלתה האם לבתה, ואמרה לה: מנעי קולך. אז נפרדה משם, והלכה היא וכל אוכלוסייה לגלות, והצטרכו להתפזר לכמה צדדים, שתהיה גלות לכל, והיא ישבה בדד.

רבי נחוניא אמר, איכה, מי אמר זה? אותה הרוח העליונה נעימה, (הפנימית) העולם הבא. ועל זה תבה זו היא רוחנית, ואין בה שתפות כלל, לא לשון ושנים, ולא שפתיים כלל. **האם** שואלת על בתה, זה קרקור הקר, אדון רבון, גדול ושלט, ישבה, ולא עומדת.

בתחלה עומדת, וכל אוכלוסייה עומדים. כעת יושבת ושוממה. בדד, כמו שנאמר בדד ישב, כמי שטמא בטמאה, ושפחה כי תירש גברתה, ההיא שהיתה טמאה, ישבה במקומה.

שלהו להם בני בכל לבני הארץ הקדושה: ראוי שאתם צריכים לבכות, ולכם ראוי לספד ולעשות אבל, בראותכם את היכלות האם חרבים, ומקום מטתה שהתהפך באבל, והיא איננה שם, ופרחה מכס, ולא ידעתם ממנה.

תאמרו שהיא עמנו בתוך הגלות והורידה את מדורה? אם כן, אנו צריכים לשמח, שהרי יחזקאל הנביא ראה אותה כאן, וכל אוכלוסייה.

ודאי, על זה אנו צריכים לבכות ולספד כתנין, וכיענות המדבר, שהיא גרשה מחוץ להיכלה, ואנו בגלות, והיא באה עלינו במרירות, ורואה אותנו בכל הימים בכמה צרות, בכמה הנהגות שגוזרים עלינו בכל זמן, ולא יכולה להסיר מעמנו את הצרות, וכל אותם המכות שאנו סובלים.

שלהו להם בני הארץ הקדושה: נאה הוא שאמנו ברחה, וגרשה מתוך היכלה,

שהיה רצונה להשיבם אליה. וכן כלם כמו זה, והלכו להם.

נשארה שם רחל, והרימה קול בכיה במרירות של תמרורים. אמר לה הקדוש ברוך הוא: רחל, מה את מבכה? אמרה לפניו: ולא אבכה?! איפה הם בני, ומה חטאו אליך? אמר לה: הכניסו צרתי לפני, והכניסוה לביתי. מיד אמרה: וכי אני לא עשיתי יותר, שהכניסתי צרתי לביתי?!

ששנינו, בשעה שכתוב (בראשית כט) "ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא", אמר: התזדווגי לי? אמרה לו: כן, אבל אחות יש לי קשישה ממני, ואני פוחדת מאבא, שהוא רמאי. מיד - "ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא", ברמאות.

מיד נתן לה סימנים. כיון שנכנסה לאה באותו הלילה, אמרה רחל, כעת תתביש אחותי. הלכה ומסרה לה הסימנים.

ועל זה אמרה אל הקדוש ברוך הוא: ואני לא עשיתי יותר, שהכניסתי צרתי לביתי?! ואתה, שכתוב בך "רחום וחנון ארך אפים", הנה לך להעביר על חטאייהם.

ובכל מה שאמר לה - לא קבלה תנחומים. זהו שכתוב (ירמיה לא) "קול ברמה נשמע" וגו' כי איננו. לא רוצה לקבל תנחומים. מה הטעם? משום כי איננו, כימים הראשונים לשרות ביניהם, והרי הסתלק למעלה.

ומשום שכי איננו בתוך בניה, לא מקבלת תנחומים, עד שנשבע לה, שכתוב (שם) "כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה".

כמו שעשתה רחל - אף כף השכינה למעלה. כפי שמתרגם, קול נשמע ברום השמים, השכינה מבכה על בניה. באותה השעה שהיא היתה מבכה, התעוררו אליה ששים רבוא מחנות עליונים, וכלם העירו אליה בכיה.

וַיְרַדְהָ אֲלֵיכֶם בְּמַרְירוֹת וּבְקוֹל עֲצוּב, כְּאִשָּׁה שִׁוְשַׁבְתָּ בְּלִי דַעַת, וּכְאִישׁ שֶׁלֹּא יָכוֹל לְהַצִּיל, וְנָאֵה לָכֶם לְסֹפֵד.

אבל אָנוּ יֵשׁ לָנוּ לִבְכוּת וְלְסֹפֵד בְּנֵהוּ וּבְמַרְירוֹת, שְׁאָנוּ רוּאִים בְּכָל יוֹם הַהִיכָל חָרָב, וְשׁוֹעֲלֵי הַמַּדְבָּר נִכְנָסִים וְיוֹצְאִים, וְשׁוֹרְקִים הַיְעַנִּים בְּתוֹכוֹ, וְאָנוּ רוּאִים וּבוֹכִים.

ובעוד שְׁאָנוּ יוֹשְׁבִים נְבוֹכִים וְשׁוֹכְבִים פִּינוּ בְּעֶפְרָא, אָנוּ שׁוֹמְעִים קוֹל נְעִימוֹת רַגְלֵיהָ בְּשֵׁלֶשׁ מִשְׁמֵרוֹת שֶׁל הַלַּיְלָה, יוֹרֶדֶת וְרוֹאֵה אֶת הַיְיִכָּל, אֵיךְ יוֹשְׁבִים (חֲרָבִים) נִשְׁרָפִים. נִכְנָסֶת מֵהִיכָל לְהִיכָל, מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְגוֹעָה וּמִיִּלְלַת, וּבוֹכָה עָלֵינוּ וְעַל נַפְשָׁנוּ.

ואנו מִתְעוֹרְרִים לְקוֹל נְעִימוֹת בְּכִיֶּתָה וְיִלְלוֹתֶיהָ, וְרוֹחֵנוּ הוֹלֶכֶת אַחֲרֶיהָ, וּפּוֹרְחַת אֵלֶיהָ. וּלְפִי שְׁעָה פּוֹרְחַת וְהוֹלֶכֶת, וְלֹא שְׁמַעְנוּ, וְלֹא יִדְעֵנוּ דְבָר, שֶׁהִנֵּה הוֹלֶכֶת וְנִשְׁאַרְנוּ נְבוֹכִים, יִשְׁנִים, בְּלִי רוּחַ, בְּלִי דַעַת. צוֹעֲקִים, וְאוֹמְרִים אֵיכָה.

שנינו, בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה קוֹל מַרְירוֹת שֶׁל כְּאֵב שֶׁל צִיּוֹן נִשְׁמָע מֵרוֹם הָרְקִיעַ לְמַטָּה, וּמִמַּטָּה לְרְקִיעַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמִיָּה כ"ה) "ה' מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׁאָג יִשְׁאָג עַל נְוֵהוּ".

בראשית הַלַּיְלָה הַיָּא מְכֻנֶּנֶת בְּכִיָּה, וְשׁוֹאֶגֶת מֵרוֹם הָרְקִיעַ לְמַעְלָה. יוֹרֶדֶת לְמַטָּה, לְמָקוֹם הַמְּזַבַּח הַחִיצוֹן, וְרוֹאֵה מְקוֹמָהּ חָרָב, טָמֵא בְּטָמְאָה, וְכָל מָקוֹם לֹא נִמְצָא בוֹ. גוֹעָה וּמִיִּלְלַת, צוֹנַחַת בְּקוֹל שֶׁל מַרְירוֹת, וְאוֹמְרַת: מְזַבְּחִי, מְזַבְּחִי, פְּרִנְסָתִי שְׁרוּיֶת אוֹתִי בְּכִמָּה נְסוּכִים, בְּכִמָּה עוֹלוֹת טְהוֹרִים קְדוֹשִׁים.

כל הָאִישִׁים הַקְּדוֹשִׁים, הַגְּדוֹלִים הַמְּמַנִּים, הָיוּ רוּיִם וְשִׁמְחִים מְמָה. אוֹכְלִים עֲדוֹנִים, וּמְחַלְקִים חֲלֻקְיָהֶם בְּרוּמֵי הָרְקִיעַ. (וַעֲתָה) נִתְּנוּ בְּךָ נְבִלַת חֲסִידִים קְדוֹשִׁים. בְּנֵי שְׁנֹזְבָחוֹ עָלֶיךָ, אוֹי לִי מִדְּמִיָּה. וְכָל הָאִישִׁים הַגְּדוֹלִים הַמְּמַנִּים נָפְלוּ מִמָּקוֹמָם לְקוֹל צוֹחוֹתֵיהֶם.

יושבים בַּחוּץ צוֹנַחִים וּבוֹכִים אוֹתָם אַרְאֵלִים קְדוֹשִׁים, שְׁאוֹת שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ הָיָה מִתְעַטֵּר עֲלֵיהֶם, וּבוֹ הֵם שִׁמְחִים וְעוֹמְדִים. לְקוֹל בְּכִיּוֹתֵיהֶם הָאוֹת הַזֹּאת פְּרָחָה מֵהֶם, וְעִלְתָּה לְרוּמֵי מְרוֹמִים. וְנִשְׁאַרוּ פְּנִקְבָּה שְׁבוּכָה וּמִיִּלְלַת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה ל"ג) "הֵן אַרְאֵלִם צָעֲקוּ חֲצָה". אַרְאֵלִם בְּלֹא יו"ד, צָעֲקוּ חוֹצָה.

מזבחי מְזַבְּחִי, אַחַר שֶׁהָרוּיֶת אוֹתִי בְּנִבְלוֹת בְּנִים חֲסִידִים קְדוֹשִׁים, שְׁמַסְרוּ נַפְשָׁם וְנִשְׁמַתָּם עָלַי, נִגְנַזְתָּ. אֵיפֹה אִמְצָא אוֹתָךְ? אֵיפֹה הָאֵשׁ שֶׁעָלֶיךָ? גוֹעָה וּמִיִּלְלַת וּבוֹכָה בְּקוֹל עֲצוּב.

ישת אֲלֵפֵי גְבָרִים קְדוֹשִׁים, בְּכָל צַד שֶׁל אַרְבַּעַת צַדֵּי הָעוֹלָם, הֵם שְׁהִיוּ אוֹכְלִים קְרִבָּן בְּכָל יוֹם, יָרְדוּ עִמָּה, וּמִיִּלְלִים וּבוֹכִים עַל מְזַבַּח הָעוֹלוֹת. וְיֹתֵר הָיוּ, אֲלֹא שֶׁהִתְמַעֲטוּ.

ואמלו אוֹתָם שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ, בְּרוּחַ אַחֲרַת, שְׁרוּיִם מֵאוֹתָם הָאֵיבָרִים וְהַפְּדָרִים, בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה צוֹנַחִים, גוֹעִים וּמִיִּלְלִים עַל הַמְּזַבַּח הַזֶּה. אוֹי לַחֲמוֹר שְׁאֵבֵד אֲבוֹסוֹ, הַמָּקוֹם שֶׁמִּתְרוֹוָה מִמֶּנּוּ. מִי רָאָה נִהְמַת הַגְּבָרִים הַקְּדוֹשִׁים בַּגְּבִירָה, מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וּמִמַּעְלָה לְמַטָּה.

בחצות הַלַּיְלָה נִכְנָסֶת לְתוֹךְ אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה שֶׁל צִיּוֹן, מָקוֹם בֵּית קְדֻשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים, רוֹאֵה אוֹתָהּ שְׁנַחֲרָב, וְנִטְמָא מָקוֹם בֵּית מוֹשְׁבָהּ וּמִטְתָּהּ, גוֹעָה וּמִיִּלְלַת, עוֹלָה מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וּמִמַּעְלָה לְמַטָּה, מְסַתְּפֶלֶת בְּמָקוֹם הַכְּרוּבִים, צוֹנַחַת בְּקוֹל מַר, וּמְרִימָה קוֹלָהּ וְאוֹמְרַת: מִטְתִּי מִטְתִּי, מָקוֹם בֵּית מוֹשְׁבֵי!

על הַמָּקוֹם הַזֶּה כָּתוּב (שִׁיר ג') "עַל מִשְׁכְּבֵי בַלְיִלוֹת". מִשְׁכְּבֵי, מִטַּת הַגְּבִירָה. גוֹעָה בְּכִיָּה וְאוֹמְרַת: מִטְתִּי, מָקוֹם מְקַדְּשֵׁי, הַמָּקוֹם שֶׁל הַמְּרַגְלִיּוֹת הַטּוֹבוֹת, בֵּית הַפְּרָכַת וְהַכְּפָרַת, שְׁהִיוּ סוֹמְכִים עָלָיו שְׁשִׁים אֶלֶף רְבָבוֹת שֶׁל אֲבְנֵי יָקָר, סְדָרִים סְדָרִים, שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת, מְסַתְּפִלִים

מושיט שְמאלָךְ מתחת לראשי, ואני מתענגת על רב שלום, וימינך מחבֶקת באַחוּה ובנְשִׁיקוֹת. וְנִדְרָתְ לִי שְׁלֵא תַעֲזֹב אֶהְבֵּתִי לְעוֹלָמִים. וְנִשְׁבַּעְתָּ לִי (תהלים קלז) "אם אֲשַׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי", הִנֵּה נִשְׁכַּחְתִּי מִמֶּךָ.

אינך זוכר, כְּשַׁעֲמַדְתִּי אֶצְלָךְ בְּהַר סִינִי, וְשָׁשִׁים רְבוּא שְׁלָמִים שֶׁקָּבַלְתָּ עָלֶיָהֶם, וְהִתְעַטַּרְתִּי לָךְ בְּהֵם יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים, וְהֵיִינוּ הוֹלְכִים אַחֲרֶיךָ לְכָל רְצוֹנְךָ. וְאוֹתָהּ שִׁפְחָה הִרְגָה בְּהֵם לְאֶלְפִים וּרְבֻבוֹת, וְלֹא הִשְׁגַּחְתִּי. וְכָלֶם נֶאֱבְדוּ בַּמִּדְבָּר, וְהִשְׁאַרְתָּ אוֹתָם שָׁם, וְהִכְנַסְנוּ בְּנֵיהֶם הַקְּטַנִּים לַעֲמֵד לְפָנֶיךָ בְּאַרְצֵךְ הַזֶּה. וְהִבְדַּלְנוּ אוֹתָם לַעֲמֵד לְפָנֶיךָ בְּשָׁבִיל רְצוֹנְךָ.

בעלי, הֲיִהָ זֹכֵר, בְּכַמָּה בָּנִים קְדוּשִׁים עֲמַדְתִּי לְפָנֶיךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בִּימֵי דוֹד וְשִׁלְמָה בְּנוּ. אֵינְךָ זֹכֵר כַּמָּה טוֹבוֹת שֶׁעָשׂוּ לְפָנֶיךָ?! הֲאֵם נָאָה לָךְ לְזַכֵּר חֲטָאִים, וְלֹא תִזְכֹּר זְכוֹת?! אֵיךְ הִתְהַפְּכוּ עָלֶיךָ?

אני מְבַקֶּשֶׁת אוֹתְךָ - וְאֵינְךָ. מְבַקֶּשֶׁת עַל בְּנֵי - וְאֵינִם. מְבַקֶּשֶׁת עַל קְדוּשַׁת הַמָּקוֹם הַזֶּה - וְהָרִי נִטְמָא. כָּל הָעוֹלָם הִיָּה בְּשָׁלוֹם מִשׁוּם הַמָּקוֹם הַזֶּה. הַכְּלָבִים אֵין נוֹבְחִים בְּזִמְנָה הַזֶּה, כָּלֶם הֵיוּ בְּשָׁלוֹם. גּוֹעָה וּמִלְלָת, וְכָל אוֹתָם הָאוֹכְלוֹסִים לְמַעְלָה. וְהַכְּלָבִים צוֹנְחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית הַמִּשְׁמֹרָה הַשְּׁלִישִׁית.

היא יוֹצֵאת וּבָאָה, וְעוֹמַדַת עַל מָקוֹם מְזַבַּח קִטְרֵת הַסַּמִּים, גּוֹעָה וּמִלְלָת, וְעוֹלָה לְמַעְלָה, וּמוֹצֵאת כְּרוֹב אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנֵי הַכְּרוֹבִים שֶׁהֵיוּ עִמָּה, וּמֵאוֹתוֹ הַזִּמְנָה לֹא הִיָּה לָהּ אֶלָּא אֶחָד. וְאוֹתוֹ הִתִּינוֹק הָעֵלֶם שֶׁנִּשְׁאַר, יוֹנֵק מִמֶּנָּה בְּכִיָּה וּיְלָלָה.

ואז הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַזִּמְנָה אֵלֶיךָ, וַיּוֹרֵד אֵלֶיךָ, וּמִדְּבַר עֲמָה. וְעַל זֶה כָּתוּב (ירמיה לא) "כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוֹלְךָ מִכִּי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ."

זֶה עַל זֶה. סְדְרֵי רְמוֹנִים מְצַעִים עָלֶיךָ לְאַרְבָּעָה צְדָדִים. הָעוֹלָם עֲמֵד בְּשָׁבִילְךָ.

רבון הָעוֹלָם, בְּעָלִי הִיָּה בָּא אֵלִי, וְהוּא שׁוֹכֵב בֵּין זְרוּעֵי, וְכָל מָה שֶׁרְצִיתִי מִמֶּנּוּ, וְכָל רְצוֹנִי עוֹשֶׂה בְּזִמְנָה הַזֶּה, כְּשֶׁהִיָּה בָּא אֵלִי וְעֹזֵב (ושם) בִּי מְדוֹרוֹ וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בֵּין שְׂדֵי.

מַטְתִּי מַטְתִּי, אֵינְךָ זֹכֵרְתָּ כְּשֶׁהִיִּיתִי בָּאָה אֵלֶיךָ בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וְאוֹתָם הִתִּינוֹקוֹת הָעֵלְמִים הֵיוּ יוֹצְאִים כְּנַגְדִי, מִכִּים בְּכַנְפֵיהֶם בְּשִׁמְחָה לְקַבְּלָנִי.

הַעֲפָר שָׁבַךְ הִיָּה קָם מִמְּקוֹמוֹ, וְרוּאָה אֵיךְ נִשְׁכַּח אֲרוֹן הַתּוֹרָה שֶׁהִיָּה כָּאֵן. מִכָּאֵן יֵצֵא מְזוֹן לְכָל הָעוֹלָם, וְאוֹר, וּבְרֻכוֹת לְכָל.

אֲשִׁיחָה עַל בְּעָלִי - אֵינּוּ כָּאֵן. אֲשִׁיחָה לְכָל צַד. בְּזִמְנָה הַזֶּה כְּשֶׁהִיָּה בָּא אֶצְלִי בְּעָלִי, וּסְבִיבוֹ כַּמָּה בָּנִים חֲסִידִים, וְכָל אוֹתָם הָעֵלְמוֹת מְזַמְנוֹת לְקַבְּלוֹ.

וְהֵיִינוּ שׁוֹמְעִים מִרְחוֹק קוֹל זוּגֵי הַפַּעֲמוֹנִים מְקַשְׁקָשִׁים בֵּין רִגְלָיו, כִּדִּי שֶׁאֲשַׁמַּע קוֹלוֹ טָרֵם הַכְּנָסוֹ אֵלִי. כָּל עֵלְמוֹתִי מְשַׁבְּחוֹת וּמוֹדוֹת לְפָנֶי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַחַר כָּךְ הוֹלְכוֹת כָּל אַחַת לְבֵית מוֹשְׁבָה, וְהֵיִינוּ יַחֲדוֹת מְחַבְּקוֹת בְּנִשְׁיָקוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה.

בעלי בְּעָלִי, אֵיפֹה פָּנִיתָ? כַּעַת הוּא הַזִּמְנָה שֶׁהִיִּיתִי מִשְׁגִּיחָה בָּךְ. הַסְתַּכַּלְתִּי בְּכָל צַד - וְאֵינְךָ. אֵיפֹה אֲשִׁיחָה לָךְ, וְלֹא אֲבַקֵּשׁ בְּשָׁבִילְךָ?

זהו מְקוֹמְךָ בְּזִמְנָה הַזֶּה לְבֵא אֵלִי, הַרְיֵנִי מְזַמְנָת כָּאֵן. וְהָרִי נִשְׁכַּחַת מִמֶּנִּי. אֵינְךָ זֹכֵר יְמֵי הָאַהֲבָה, כְּשֶׁהִיִּיתִי שׁוֹכְבַת בְּחִיקְךָ, וְחִקוּקָה בְּדִיוֹקְנֶךָ, וְדִיוֹקְנִי הִיָּה חִקוּק בָּךְ. כַּחוֹתָם הַזֶּה שֶׁמִּשְׁאִיר דִּיוֹקְנוֹ בְּחִיקַת הַכְּתָב, כָּךְ הִשְׁאַרְתִּי דִּיוֹקְנִי בָּךְ, כִּדִּי שֶׁתִּשְׁתַּעֲשַׁע בְּדִיוֹקְנִי, בְּעוֹדִי בְּתוֹךְ צְבָאוֹתֵי.

גוֹעָה בְּכִיָּה וְאוֹמַרְתָּ: בְּעָלִי בְּעָלִי, הָאוֹר שֶׁל הָעֵינַיִם הָרִי נִחְשָׁךְ. אֵינְךָ זֹכֵר, כְּשֶׁהִיִּיתָ